

442/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet
a csomagolásról és a csomagolási hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási
tevékenységekről

A Kormány a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 88. § (1) bekezdés 5. és 11. pontjában, valamint a 14. § (2) és (3) bekezdése tekintetében a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 55. § (1) bekezdés *h*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. A rendelet hatálya

1. § (1) A rendelet hatálya kiterjed

a) a Magyarország területén forgalmazott termék csomagolására és a csomagolási hulladékra,

b) a csomagolás visszavételére, valamint

c) a csomagolási hulladék átvételére.

(2) Nem terjed ki a rendelet hatálya a radioaktív anyagok csomagolására és csomagolásának hulladékára.

2. Értelmező rendelkezések

2. § (1) E rendelet alkalmazásában

1. *csomagolás*: valamennyi olyan, bármilyen tulajdonságú anyagból készült termék, amelyet áru tartására, megóvására, átadására, átvételére, szállítására, valamint bemutatására használnak, beleértve minden terméket a nyersanyagoktól kezdve a feldolgozott árucikkekig, továbbá az ugyanilyen célra használt egyutas árucikkek; csomagolás lehet:

a) a fogyasztói vagy elsődleges csomagolás, amely értékesítési egységet képez a fogyasztó számára az értékesítés helyszínén;

b) a gyűjtő- vagy másodlagos csomagolás, amely az értékesítés helyszínén meghatározott számú értékesítési egységet foglal magában, ha ezeket az egységeket a fogyasztó részére értékesítik, vagy ezek az egységek csupán a polcok feltöltésére szolgálnak, és a csomagolást a termékről a termék tulajdonságainak megváltoztatása nélkül el lehet távolítani, valamint

c) a szállítási vagy harmadlagos csomagolás, amely megkönnyíti a fogyasztói vagy gyűjtőcsomagolás átadását, átvételét és szállítását annak érdekében, hogy a fizikai átadásnál, átvételnél és szállításnál megóvja az árut a károsodástól, ide nem értve a közúti, vasúti, vízi és légi közlekedésben használatos tartályokat;

2. *csomagolás alkotóeleme*: olyan alkotórész, amelyből a csomagolás vagy a csomagolás-összetevő készül, és amely kézzel vagy egyszerű mechanikai eszközzel a csomagolástól vagy a csomagolás-összetevőtől nem választható el;

3. *csomagolás-összetevő*: a csomagolás olyan része, amely kézzel vagy egyszerű mechanikai eszközzel a csomagolástól elválasztható;

4. *csomagolási hulladék*: hulladékká vált csomagolás, csomagolószer, ide nem értve az ipari vagy termelési tevékenység során képződő gyártási vagy maradék hulladékot;

5. *csomagolószer*: a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény (a továbbiakban: Ktdt.) 2. § 8–10. pontjában meghatározott csomagolóanyag, csomagolóeszköz és a csomagolási segédanyag;

6. *nehézfém*: az ólom, a kadmium, a higany és a hat vegyértékű króm;

7. *nehézfém szándékos hozzáadása*: valamely nehézfémet tartalmazó anyag szándékos felhasználása egy csomagolás vagy csomagolási alkotóelem kialakításában, ahol annak

jelenléte kívánatos a végső csomagolásban vagy csomagolási összetevőben egy meghatározott jellemző, megjelenés vagy minőség biztosítása érdekében, ide nem értve a csomagolószer javításához nyersanyagként alkotóelemeiben nehézfémeket is tartalmazó újrafeldolgozott anyag felhasználását;

8. *nehézfém véletlen jelenléte*: a nehézfém csomagolásban vagy annak összetevőjében nem szándékos hozzáadás következtében való jelenléte.

(2) Annak meghatározását, hogy adott esetben mi tekintendő csomagolásnak, az 1. melléklet szerinti kritériumok alapján kell elvégezni.

3. A csomagolás létrehozására, jelölésére és forgalomba hozatalára vonatkozó követelmények

3. § (1) Nem forgalmazható olyan csomagolószer, amelynek alkotóelemeiben – a (2) bekezdés kivételével – a nehézfém összesített koncentrációja a 0,01 tömegszázalékot meghaladja.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott határérték a következő csomagolószerekre nem vonatkozik:

a) az ólomkristály csomagolószerre;

b) a csomagolási célú üvegre, ha az (1) bekezdés szerinti határérték túllépését kizárólag az előállításához felhasznált anyagában hasznosított üvegcserep nehézfém-tartalma okozza, és az üveggyártási folyamat során nehézfém szándékos hozzáadására nem került sor; valamint

c) a műanyag rekesz, raklap csomagolószerre a (3) bekezdésben meghatározott esetben.

(3) Ha a műanyag rekesz, raklap javításra vagy a csomagolási hulladékká vált műanyag rekesz, raklap újrafeldolgozásra kerül, az (1) bekezdés szerinti tilalom nem áll fenn akkor, ha a javítás vagy újrafeldolgozás céljából felhasznált egyéb anyag műszakilag szükséges mértékben válik a megjavított vagy újrafeldolgozott műanyag rekesz vagy raklap részévé, de a megjavított vagy újrafeldolgozott műanyag rekesz, raklap tömegének 20%-át nem haladja meg, és nehézfém szándékos hozzáadására nem kerül sor.

(4) Ha a (2) bekezdés b) pontja szerinti esetben az átlagos nehézfém-koncentráció – az egyes üvegolvasztó kemencékben végzett, a normális és rendszeres tevékenységre jellemző, bármely 12 egymást követő havi ellenőrző mérés alapján – túllépi a 0,02 tömegszázalékot, a gyártó erről a hatóságnak jelentést küld.

(5) A (4) bekezdés szerinti jelentésnek tartalmaznia kell:

a) a mért értékeket,

b) az alkalmazott mérési módszerek leírását,

c) a jelen lévő nehézfém-koncentráció feltételezett forrását, valamint

d) a nehézfém-koncentráció csökkentésére tervezett intézkedések részletes leírását.

(6) Ha a csomagolási célú üveget nem az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam (a továbbiakban: EGT-állam) területén állították elő, a (4) bekezdés szerinti jelentéstételi kötelezettség a csomagolási célú üveg első hazai forgalmazóját terheli. Más EGT-államból történt behozatal esetén a forgalmazó az érintett államban a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott nehézfémkoncentráció-szintekkel kapcsolatban a 2001/171/EK bizottsági határozat 5. cikke alapján megtett bejelentés másolatát a hatóság kérésére bemutatja.

(7) A (4) bekezdés szerinti ellenőrző mérések eredményeit és az alkalmazott mérési módszereket a környezetvédelmi hatóság kérésére a csomagolószer gyártója, továbbá a (6) bekezdés szerinti esetben az első forgalmazó a környezetvédelmi hatóság rendelkezésére bocsátja.

4. § (1) A gyártó a csomagolás anyagára, a csomagolási hulladék kezelésének módjára utaló azonosító jelölést alkalmazhat. Ha a gyártó azonosító jelölést alkalmaz – a külön

jogszabályban meghatározottak szerint a csomagolás anyagára, a csomagolási hulladék kezelésének módjára vonatkozóan előírt azonosító jelölésen vagy más jelölésen kívül – kizárólag a 2. mellékletben meghatározott azonosítási rendszert és módokat alkalmazhatja.

(2) Ha a csomagolószereken vagy a csomagoláson a gyártó azonosító jelölésként címkét rögzít, a címkén az azonosításnak

- a) jól láthatónak,
- b) tartósnak, valamint
- c) a csomagolás megbontása után is jól olvashatónak kell lennie.

(3) A gyártó a 3. § (3) bekezdés szerinti megjavított vagy újrafeldolgozott, a 3. § (1) bekezdésben meghatározott határértéket meghaladó mértékű nehézfémeket tartalmazó műanyag rekeszt, raklapot jól látható, olvasható módon a nehézfém-tartalomra utaló azonosító jelöléssel úgy látja el, hogy a jelölés tartós és sérthetetlen legyen.

(4) A gyártó, a csomagolószere forgalmazója biztosítja, hogy a (3) bekezdés szerinti azonosító jelöléssel ellátott

- a) műanyag rekeszek és raklapok olyan elosztó, visszavételi, újrahasználati, továbbá
- b) a csomagolási hulladékká vált műanyag rekeszek és raklapok olyan hasznosító

rendszerbe kerüljenek, amelyben a visszavett vagy újrafeldolgozott műanyag rekeszeknek és raklapoknak a hasznos élettartama a lehető leghosszabb, és a termelési-fogyasztási láncban maradásuk feltételei legalább 90%-os arányban biztosítottak.

5. § (1) Csak olyan csomagolás hozható forgalomba, amely megfelel a 3. mellékletben foglalt lényegi követelményeknek.

(2) A csomagolás összetételére, újrahasználhatóságára, valamint a csomagolási hulladék hasznosíthatóságára – ideértve az anyagában történő hasznosítást is – vonatkozó lényegi követelményeket a 3. melléklet tartalmazza.

(3) A csomagolásra a 3. melléklet 4. pontjában meghatározott nemzeti szabványokban foglalt alkalmazása akkor felel meg az e rendeletben meghatározott követelményeknek, ha azokra egyúttal a lényegi követelmények is teljesülnek.

4. A gyártó átvételi, gyűjtési és hasznosítási kötelezettsége

6. § (1) A gyártó a – más hulladéktól elkülönített – csomagolási hulladék átvételét, gyűjtését, valamint hasznosítását – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – biztosítja (hasznosítási kötelezettség).

(2) A gyártónak hasznosítási kötelezettsége a Ktdt.-ben meghatározott csekély mennyiségű csomagolószere csomagolás részeként történő kibocsátása során nem keletkezik.

(3) A gyártó (1) bekezdés szerinti hasznosítási kötelezettségét teljesítettnek kell tekinteni, ha a csomagolás részét képező termékdíjköteles csomagolószerek termékdíj-kötelezettségét a termékdíj kötelezettje a Ktdt. szerint

- a) egyéni hulladékkezelés,
- b) az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségen (a továbbiakban: OHÜ) keresztül történő kollektív teljesítés vagy
- c) átalánytermékdíj-fizetés útján teljesítette.

(4) A gyártó hasznosítási kötelezettségének teljesítését – a (2) és (3) bekezdésben foglaltak kivételével –

- a) megállapodás alapján részben vagy együttesen a 7. § szerinti átvevőre,
- b) az OHÜ vagy
- c) növényvédő szerrel szennyezett csomagolóeszköz esetén közvetítő szervezetre

átruházhatja.

(5) A hasznosítási kötelezettséget – a (2) és (3) bekezdésben foglaltak kivételével – a Ktdt. 3. melléklete szerint meghatározott országos teljesítési hányadnak megfelelő hasznosítási arányok szerint kell teljesíteni.

7. § (1) Átvevő lehet bárki, aki az átruházni kívánt hasznosítási kötelezettség ellátására Magyarországon vagy bármely EGT-államban kezelésre vonatkozó hulladékgazdálkodási engedélye alapján jogosult.

(2) Nem lehet átvevő az, aki gazdasági tevékenységével vagy gazdasági tevékenysége körében a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény előírásainak megsértésével kapcsolatban 3 évnél nem régebben meghozott jogerős hatósági határozatban vagy bírósági ítéletben megállapított jogszabálysértést követett el.

8. § (1) A gyártó és az átvevő között létrejött megállapodásnak

- a) az átvállalt hasznosítási részkötelezettségek megjelölését,
- b) a hasznosítási részkötelezettségek teljesítésének módját,
- c) a megállapodás szerinti hulladék típusát, fajtáját, jellegét és mennyiségét, valamint
- d) az átvevőnek az átruházott hasznosítási részkötelezettség ellátásához kapcsolódó tevékenysége leírását

kell tartalmaznia.

(2) A gyártó a megkötött megállapodást – a megkötéstől számított 15 napon belül – jóváhagyás céljából benyújtja az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OKTVF) részére.

(3) A gyártó a megállapodás módosítását, valamint a megállapodás megszűnését a módosítást, vagy megszűnést követő 15 napon belül az OKTVF-nek bejelenti.

(4) Az OKTVF a megállapodást, továbbá a megállapodás módosítását határozatban akkor hagyja jóvá, ha annak tartalma megfelel az (1) bekezdésben előírt követelményeknek.

9. § (1) A gyártó az újra nem használt, a 3. § (1) bekezdésben meghatározott határértéket meghaladó mértékű nehézfémeket tartalmazó és hulladékká vált műanyag rekesz, raklap hasznosításáról a hulladékhierarchia szerinti követelményekre figyelemmel gondoskodik.

(2) A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 24. §-a szerinti átvételi és visszavételi kötelezettség alapján el kell érni, hogy a hulladékká vált csomagolóanyagok tömegének legalább 55%-át, de legfeljebb 80%-át anyagában hasznosítsák, és legalább 60%-át egyéb módon hasznosítsák úgy, hogy ez az arány a hulladékot alkotó egyes anyagok tekintetében legalább a következő legyen:

- a) üveg esetében 60%,
- b) papír és karton esetében 60%,
- c) fém esetében 50%,
- d) fa esetében 15%,
- e) műanyag esetében 22,5%, kizárólag azokat az anyagokat figyelembe véve, amelyeket újból műanyagokká dolgoznak fel.

(3) A (2) bekezdésben meghatározottak teljesítése érdekében a gyártónak gondoskodnia kell a hasznosítási arányok teljesítéséről az Országos Hulladékgazdálkodási Tervvel összhangban.

(4) A hasznosítási kötelezettség teljesítésének minősül a Magyarországon képződött, átvett és gyűjtött csomagolási hulladék külföldön megvalósított hasznosítása is. Az EGT-államok területéről kivitt csomagolási hulladék csak akkor minősül teljesítésnek, ha annak hasznosítása igazoltan olyan körülmények között történt meg, amelyek általános értelemben egyenértékűek a vonatkozó jogszabályokban és a közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktusokban előírtakkal. A teljesítés igazolása érdekében a környezetvédelmi hatóság kötelezheti a gyártót az egyenértékűség bizonyítására az igénybe vett hasznosítási technológia, valamint a vonatkozó engedélyei bemutatásával.

5. A csomagolás forgalmazójának kötelezettségei

10. § (1) A csomagolt termék forgalmazója, amely üzletenként legalább 500 m² alapterületű üzlethelyiséggel rendelkezik, a fogyasztó által felajánlott használt csomagolószert visszaveszi, a hulladékbirtokos által felajánlott csomagolási hulladékot átveszi. E kötelezettség a helyben fogyasztásra kínált termék csomagolására nem vonatkozik.

(2) A forgalmazó a használt csomagolószert visszavételét vagy a csomagolási hulladék átvételét akkor tagadhatja meg, ha az ártalmas az emberi egészségre vagy a környezetre.

(3) A forgalmazó az (1) bekezdés szerinti átvételt, visszavételt a csomagolt termék forgalmazásának feltételeivel azonos módon, folyamatosan, teljes nyitvatartási időben a csomagolt termék forgalmazásának helyén biztosítja.

(4) A forgalmazó átvételi kötelezettségének teljesítéséért a hulladékbirtokostól ellenértéket nem kérhet, azonban a fogyasztó vagy a hulladékbirtokos visszavételre ösztönzése érdekében díjat fizethet.

(5) Ha a forgalmazó által forgalmazott termék gyűjtőcsomagolása, szállítási csomagolása éves szinten

a) műanyag vagy fém esetén összesen az 500 kilogrammot,

b) papír vagy fa esetén összesen az 1000 kilogrammot,

c) üveg esetén a 2000 kilogrammot

meghaladja, a gyűjtőcsomagolási, továbbá a szállítási csomagolási hulladék átvételét – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a forgalmazó nem tagadhatja meg.

(6) A hulladékbirtokos kérésére a forgalmazó – a (7) bekezdésben meghatározott kivétellel – az általa forgalmazott terméket a fogyasztónak gyűjtőcsomagolás, szállítási csomagolás nélkül adja át, továbbá biztosítja annak lehetőségét, hogy az értékesítés helyszínén a termék kicsomagolását követően a csomagolási hulladékot a hulladékbirtokos a forgalmazónál hagyhassa.

(7) A hulladékbirtokos (6) bekezdés szerinti kérését a forgalmazó csak abban az esetben utasíthatja el, ha

a) annak teljesítése veszélyeztetné a termék biztonságos üzembe helyezését,

b) annak teljesítése veszélyeztetné a termék használatának biztonságosságát,

c) a termék a csomagolás nélkül biztonságosan nem szállítható, vagy

d) annak teljesítését jogszabály kizárja.

6. Nyilvántartás, adatszolgáltatás, információs rendszer

11. § (1) A gyártó – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével –

a) a csomagolásra felhasznált csomagolószert jellegéről, fajtájáról és mennyiségéről,

b) a csomagolás létrehozására felhasznált anyagokról (vámtarifaszám alkalmazásával),

c) a csomagolásra felhasznált csomagolószert újrahasználatra alkalmasságáról,

d) a csomagolási hulladék mennyiségéről, fajtájáról,

e) a csomagolási hulladék hasznosításra alkalmasságáról,

f) a csomagolási hulladék átvételéről, gyűjtéséről, valamint

g) a csomagolási hulladék kereskedőnek, közvetítőnek, hulladékkezelőnek történő átadásáról

nyilvántartást vezet (nyilvántartási kötelezettség).

(2) Ha a gyártó a hasznosítási kötelezettségét a 6. § (3) bekezdés b) vagy c) pontja szerint teljesíti, az (1) bekezdés d)–g) pontjaiban foglaltakról nem kell nyilvántartást vezetnie.

(3) A forgalmazó

a) a visszavett és újrahasznált csomagolás jellegéről, fajtájáról és mennyiségéről,

b) a csomagolási összetevő újrahasználatra alkalmasságáról,

c) a csomagolási hulladék mennyiségéről, fajtájáról,
d) a csomagolási hulladék hasznosításra alkalmasságáról, valamint
e) a csomagolási hulladék kereskedőnek, közvetítőnek, hulladékkezelőnek történő átadásáról

nyilvántartást vezet.

(4) A közvetítő, a kereskedő, a hulladékkezelő

a) az átvett csomagolási hulladék jellegéről, hasznosításáról és mennyiségéről, továbbá

b) e rendelet szerinti egyéb kötelezettségeinek teljesítéséről

nyilvántartást vezet.

(5) A gyártó, a forgalmazó a 3. § (1) bekezdésében meghatározott határértéket meghaladó mértékű nehézfémeket tartalmazó műanyag rekeszről, raklapról az alábbi tartalommal nyilvántartást vezet:

a) az évente forgalomba hozott műanyag rekesz, raklap mennyiségéről,

b) az évente visszavett műanyag rekesz, raklap mennyiségéről,

c) az újrahasznált műanyag rekesz, raklap mennyiségéről,

d) az évente átvett és gyűjtött, csomagolási hulladéknak minősülő műanyag rekesz, raklap mennyiségéről,

e) az újrafeldolgozott, ártalmatlanított csomagolási hulladéknak minősülő műanyag rekesz, raklap mennyiségéről,

f) a 4. § (4) bekezdése szerinti rendszer működéséről és annak változásáról, valamint

g) a gyártó nevében eljáró meghatalmazott képviselője személyét érintő esetleges változásokról.

(6) A gyártó, a forgalmazó, a kereskedő, a közvetítő, a hulladékkezelő az e § szerinti nyilvántartást legalább 5 éven keresztül megőrzi.

(7) A gyártónak nyilvántartási kötelezettsége a Ktdt.-ben meghatározott csekély mennyiségű csomagolószer csomagolás részeként történő kibocsátása során nem keletkezik.

12. § (1) A gyártó, a forgalmazó, a kereskedő, a közvetítő, valamint a hulladékkezelő a 11. § szerinti nyilvántartás alapján gyűjtött adatokról a 4. melléklet szerinti tartalommal az OKTVF-nek a tárgyévet követő év január 31. napjáig – a (6) bekezdésben meghatározott kivétellel – adatot szolgáltat (adatszolgáltatási kötelezettség).

(2) Az adatszolgáltatásnak a következő adatokat kell tartalmaznia:

a) a visszavett, felhasznált, újrahasznált csomagolás mennyiségét anyagkategória szerint;

b) az átvett és gyűjtött csomagolási hulladék mennyiségét anyagkategória szerint;

c) a háztartásban és háztartáson kívül képződött csomagolási hulladék esetében a csomagolási hulladék közreműködésével hasznosított és ártalmatlanított mennyiséget anyagkategória szerint, továbbá

d) az anyagában és egyéb módon hasznosított csomagolási hulladék mennyiségét anyagkategória szerint.

(3) A gyártó, a forgalmazó a 11. § (5) bekezdése szerinti nyilvántartás szerinti adattartalommal a tárgyévet követő év január 31-ig az OKTVF részére adatot szolgáltat a 2009/292/EK bizottsági határozatnak való megfelelésről.

(4) Az adatszolgáltatási kötelezettséget formanyomtatványon vagy elektronikus úrlapon kell teljesíteni. A formanyomtatványt és az elektronikus úrlapot az OKTVF honlapján és a kormányzati portálon kell közzétenni, továbbá az OKTVF vagy a felügyelőség kérelemre a gyártó, a forgalmazó, a kereskedő, a közvetítő, valamint a hulladékkezelő rendelkezésére bocsátja.

(5) Az adatszolgáltatás során közölt adatok teljeskörűségéért, az adatszolgáltatásra kötelezettre vonatkozó számviteli szabályokkal, statisztikai rendszerrel, valamint saját

nyilvántartási rendszereivel, mérési, megfigyelési adataival való egyezésért az adatszolgáltatásra kötelezett felel.

(6) A gyártónak adatszolgáltatási kötelezettsége a Ktdt.-ben meghatározott csekély mennyiségű csomagolószer csomagolás részeként történő kibocsátása során nem keletkezik.

13. § (1) Az adatszolgáltatás, valamint a hatósági ellenőrzés alapján rendelkezésre álló adatokból az OKTVF a csomagolással, valamint a csomagolási hulladékkal kapcsolatos nyilvános információs rendszert hoz létre, és azt honlapján közzéteszi.

(2) Az információs rendszer – anyagfajtánként és összesítve –

a) a csomagoláshoz felhasznált anyagok megnevezését, mennyiségét (a nemzetközi ún. HS kódszámok alkalmazásával),

b) a csomagolás újrahasználatra való alkalmasságának jellemzőit (fajtánként),

c) a csomagolási hulladék anyagában történő hasznosíthatóságának, egyéb hasznosíthatóságának jellemzőit (fajtánként), valamint

d) a hasznosításra, ártalmatlanításra kerülő csomagolási hulladék jellemzőit, fajtáit, mennyiségét

tartalmazza.

(3) A nyilvántartásokban, az adatszolgáltatásnál és az adatfeldolgozásnál a csomagolási hulladék jellemzésére a hulladékok jegyzékéről szóló 16/2001. (VII. 18.) KöM rendelet 1. számú melléklet 15. főcsoportjának 15 01 alcsoportjában meghatározott azonosító kódok szerinti besorolást kell alkalmazni. A forgalmazott csomagolás jellemzésére fel kell tüntetni a hulladékká válásakor alkalmazandó besorolásnak megfelelő azonosító kódot.

7. Eljárási hatóságok

14. § (1) A 3. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén az egészségügyi államigazgatási szerv jár el.

(2) A 4. § (1)–(3) bekezdésében foglalt rendelkezések megsértése esetén a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott hatóság jár el, ha a jogsértés az Fttv. 2. § a) pontja értelmében vett fogyasztót érint. Az eljáró hatóság az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(3) A 4. § (4) bekezdésében és az 5. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén a fogyasztóvédelmi hatóság jár el, ha a jogsértés a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) 2. § a) pontja értelmében vett fogyasztót érint. A fogyasztóvédelmi hatóság az Fgytv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(4) A (2) és a (3) bekezdésben meghatározott rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

(5) Az (1)–(3) bekezdés hatálya alá nem tartozó egyéb kötelezettségek ellenőrzésére az OKTVF jogosult.

8. Záró rendelkezések

15. § (1) Ez a rendelet 2013. január 1. napján lép hatályba.

(2) E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépést követően indult ügyekben és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

16. § Azt a terméket és csomagolást, amelyet nem e rendeletnek megfelelően állítottak elő, a forgalomból ki kell vonni.

17. § (1) Ez a rendelet

a) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek;

b) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. február 11-i 2004/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek;

c) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról szóló, 2005. március 9-i 2005/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek;

d) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) Ez a rendelet

a) az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv végrehajtása keretében az irányelv értelmében összehangolt szabványok címeinek és hivatkozásainak közzétételéről szóló 2005/C 44/13 bizottsági közlemény;

b) a csomagolóanyagok azonosítási rendszerének a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében történő meghatározásáról szóló, 1997. január 28-i 97/129/EK bizottsági határozat;

c) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvben meghatározott nehézfémkoncentráció-szintekkel kapcsolatban az üvegcsomagolásra vonatkozó eltérés feltételeinek meghatározásáról szóló, 2001. február 19-i 2001/171/EK bizottsági határozat;

d) az EN 13428:2000, az EN 13429:2000, az EN 13430:2000, az EN 13431:2000 és az EN 13432:2000 szabványhivatkozásnak a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvvel kapcsolatban az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való közzétételéről szóló, 2001. június 28-i 2001/524/EK bizottsági határozat;

e) az Európai Parlament és a Tanács a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvre szerinti adatbázisrendszerre vonatkozó formátumok létrehozásáról szóló, 2005. március 22-i 2005/270/EK bizottság határozat;

f) a 2001/171/EK határozatnak a 94/62/EK irányelvben meghatározott nehézfémkoncentráció-szintekkel kapcsolatban az üvegcsomagolásra vonatkozó eltérés érvényességének meghosszabbítása érdekében történő módosításáról szóló, 2006. május 8-i 2006/340/EK bizottsági határozat;

g) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott nehézfém-koncentráció határértéktől a műanyag rekeszek és a műanyag raklapok esetében való eltérés feltételeinek meghatározásáról szóló, 2009. március 24-i 2009/292/EK bizottsági határozat

végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

18. §¹

1. melléklet a 442/2012. (XII. 29.) Korm. rendelethez

A csomagolás meghatározásának kritériumai

1. Csomagolásnak kell tekinteni az árucikket, ha a 2. § (1) bekezdés 1. pontja szerinti fogalom meghatározásnak a csomagolás által még biztosított egyéb funkciók sérelme nélkül megfelel, kivéve, ha az adott árucikk a termék szerves részét képezi, és erre az árucikkre a termék tartásához vagy megőrzéséhez a termék teljes élettartama alatt szükség van, és az egyes alkotóelemeket együttes felhasználásra, fogyasztásra vagy értékesítésre szánták.

2. Csomagolásnak kell tekinteni az értékesítés helyén történő megtöltésre tervezett és szánt árucikkeket, továbbá az értékesítés helyén eladott, megtöltött vagy az értékesítés helyén történő megtöltésre tervezett és szánt egyszer használatos (eldobható) árucikkeket, ha azok csomagolási funkciót látnak el.

3. A csomagolásba beépülő egyes alkotóelemeket és kiegészítő elemeket azon csomagolás részének kell tekinteni, amelyikbe azokat beépítették. Egy termékre közvetlenül ráakasztott vagy ahhoz rögzített, csomagolási funkciót ellátó kiegészítő elemeket csomagolásnak kell

tekinteni, kivéve, ha azok a termék szerves részét képezik, és minden alkotóelemet együttes fogyasztásra vagy értékesítésre szánták.

2. melléklet a 442/2012. (XII. 29.) Korm. rendelethez

Azonosítási rendszer

Az azonosítási rendszer az anyag tekintetében rövidítést is használhat. Az anyagokat számozási rendszerrel, valamint rövidítéssel lehet azonosítani. Az azonosító jelet a csomagolás újrahasználható vagy hasznosítható jellegére utaló grafikus jel alá kell besorolni.

Műanyag	
01	polietilén-tereftalát (PET)
02	nagysűrűségű polietilén (HDPE)
03	polivinilklorid (PVC)
04	kissűrűségű polietilén (LDPE)
05	polipropilén (PP)
06	polisztirol (PS)
07	poliamid
08	poliuretán
09	polivinil alkohol
18	megújuló nyersanyagból előállított biopolimer
19	más műanyag (műanyag/műanyag)
Papír és karton	
20	hullámpapírlemez (PAP)
21	nem hullámpapírlemez jellegű karton (PAP)
22	papír (PAP)
Fém	
40	acél (FE)
41	alumínium (ALU)
49	más fém
Fa	
50	fa (FOR)
51	parafa (FOR)
59	más természetes anyag
Textil	
60	gyapot (TEX)
61	juta, kender (TEX)
69	más természetes alapú anyag

Üveg	
70	színtelen üveg (GL)
71	zöld üveg (GL)
72	barna üveg (GL)
79	más üveg
Társított anyagok (kompozitok)*	
80	társított: papír és karton/különböző fémek
81	rétegzett italkarton: papír és karton/műanyag
82	társított: papír és karton/alumínium
83	társított: papír és karton/ónozott lemez
84	rétegzett italkarton: papír és karton/műanyag/alumínium
85	társított: papír és karton/műanyag/alumínium/ónozott lemez
86	társított: papír és karton/más anyag
90	társított: műanyag/alumínium
91	társított: műanyag/ónozott lemez
92	társított: műanyag/különböző fémek
93	társított: műanyag/más anyag
95	társított: üveg/műanyag
96	társított: üveg/alumínium
97	társított: üveg/ónozott lemez
98	társított: üveg/különböző fémek

* Társított anyagok (kompozitok) esetében a következő jelölést kell alkalmazni: C/a jellemző anyag megnevezésének rövidítése.

3. melléklet a 442/2012. (XII. 29.) Korm. rendelethez

A csomagolás összetételére, újrahasználatosságra, továbbá a csomagolási hulladék hasznosíthatóságra vonatkozó lényegi követelmények

1. A csomagolás előállítására és összetételére vonatkozó követelmények:

- 1.1. A csomagolást úgy kell előállítani, hogy a csomagolás térfogata és tömege arra a minimálisan elégséges mennyiségre korlátozódjék, amely fenntartja a csomagolt termék és a felhasználó számára a biztonságosság, higiénia és elfogadhatóság szükséges szintjét.
- 1.2. A csomagolást úgy kell megtervezni, előállítani és forgalmazni, hogy lehetővé tegyék annak újrahasználatát vagy hasznosítását (beleértve az anyagában történő hasznosítást, újrafeldolgozást), és minimumra csökkentsék annak a környezetre gyakorolt hatását, amikor a csomagolási hulladék vagy a csomagolási hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási műveletek során képződő maradék hulladékot ártalmatlanítják.
- 1.3. A csomagolást úgy kell előállítani, hogy minimumra csökkentsék az ártalmas és más veszélyes anyagok jelenlétét bármilyen csomagolási összetevő vagy a csomagolóanyag alkotóelemei között, tekintettel azoknak a kezelés során levegőbe kibocsátott anyagban,

salakban vagy csurgalékvízben való jelenlétére, amikor a csomagolást vagy a csomagolási hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási műveletek során képződő maradék hulladékot vagy a csomagolási hulladékot elégetik, hulladéklerakó létesítményben ártalmatlanítják vagy egyéb módon kezelik.

2. A csomagolás újrahasználatos jellegére vonatkozó követelmények:

- 2.1. A csomagolás fizikai tulajdonságainak és jellemzőinek lehetővé kell tenniük több fordulót vagy visszatérést (rotációt) a felhasználás rendes körülményei között előre látható feltételek mellett.
- 2.2. A csomagolás fizikai tulajdonságainak és jellemzőinek teljesíteniük kell a hasznosítható csomagolásra vonatkozó sajátos követelményeket, amikor a csomagolást már nem használják fel újra, és ezáltal hulladékká válik.
- 2.3. A 2.1. és a 2.2. pontok szerinti követelményeket egyidejűleg kell kielégíteni.

3. A csomagolás hasznosítható jellegére vonatkozó követelmények:

3.1. Az anyagában történő hasznosítás:

A csomagolást úgy kell előállítani, hogy a piacképes termékek gyártása során felhasznált anyagok bizonyos tömegszázalékának visszaforgatását lehetővé tegyék. E százalékos arány megállapítása azoktól az anyagtípusoktól függően változhat, amelyek a csomagolás alkotóelemeit alkotják.

3.2. Az energetikai hasznosítás formájában hasznosítható csomagolás:

Az energetikai hasznosítás céljából feldolgozott csomagolási hulladéknak minimális alsó fűtőértékkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy lehetővé tegye az energetikai hasznosítás optimalizálását.

3.3. A komposztálás formájában hasznosítható csomagolás:

A komposztálás céljából feldolgozott csomagolási hulladéknak olyan biológiai úton lebontható jelleggel kell rendelkeznie, hogy az ne akadályozza az elkülönített hulladékgyűjtést és a hulladék átvételét, elszállítását, valamint azt a komposztálási eljárást vagy tevékenységet, amelynek azt alávetik.

3.4. Biológiai úton lebontható csomagolás:

A biológiai úton lebontható csomagolásnak olyan összetétellel kell rendelkeznie, hogy képes legyen fizikai, kémiai, termikus vagy biológiai lebomlásra úgy, hogy a levegő jelenlétében végső soron szén-dioxiddá, biomasszává, vízzé vagy levegő kizárása mellett elsősorban metánná bomoljon.

4. Az egyes követelményekre vonatkozó, referenciaként szolgáló szabványok a következők:

ESzSz ⁽¹⁾	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja ⁽³⁾
CEN ⁽²⁾	MSZ EN 13427:2005 Csomagolás – A csomagolásra és a csomagolási hulladékra vonatkozó európai szabványok alkalmazásának követelményei	–	
CEN	MSZ EN 13428:2004 Csomagolás – Külön követelmények a gyártásra	EN 13428:2000	Ennek a közzétételnek

és összetételre – Megelőzés anyagfelhasználás-
csökkentéssel

a napja

CEN	MSZ EN 13429:2004 Csomagolás – Újrahasználat	–
CEN	MSZ EN 13430:2004 Csomagolás – Az alapanyagként hasznosítható csomagolás követelményei	–
CEN	MSZ EN 13431:2004 Csomagolás – Energetikailag hasznosítható csomagolás követelményei, beleértve a legkisebb alsó fűtőérték meghatározását is	–
CEN	MSZ EN 13432:2002 Csomagolás – Komposztálással és biológiai lebomlással hasznosítható csomagolás követelményei – Vizsgálati program és a csomagolás végleges elfogadásának értékelési feltételei	–

(1) ESzSz: Európai
Szabványügyi Szervezetek.

(2) CEN: Európai Szabványügyi Bizottság.

(3) A megfelelőségre vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja általában megegyezik az
Európai Szabványügyi Szervezet által meghatározott visszavonás időpontjával.

4. melléklet a 442/2012. (XII. 29.) Korm. rendelethez

Az adatszolgáltatás tartalmi követelményei

**1. A kötelezett tevékenysége következtében Magyarországon képződött és ugyanitt vagy
a határokon kívül hasznosított, továbbá hulladékégető műben energetikai hasznosítás
útján elégetett csomagolási hulladék mennyisége:**

1. táblázat

Anyag	képződött csomagolási hulladék	Az alábbi módszerekkel hasznosítva vagy hulladékégető műben en				
		alap- anyagként hasznosítva	egyéb módon anyagában hasznosítva	összes anyagában történő hasznosítás	energetikai hasznosítás	hasznosítási más formák
	tonna	tonna	tonna	tonna	tonna	tonna

		(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)
Üveg							
Műanyag							
Papír/karton							
Fém	Alumínium						
	Acél						
	Összesen						
Fa							
Egyéb							
Összesen							

Megjegyzések az 1. táblázathoz:

1. *Fehér négyzetek:* Az adatok szolgáltatása ezekben az esetekben kötelező. Becslések alkalmazhatók, de az adatokon kell alapulniuk, és a módszertani leírásban magyarázatot kell hozzájuk fűzni.
2. *Halványan árnyékolt négyzetek:* Az adatszolgáltatás ezekben az esetekben kötelező, de közelítő becslésekhez a módszertani leírásban magyarázatot kell fűzni.
3. *Sötétén árnyékolt négyzetek:* Az adatok szolgáltatása ezekben az esetekben önkéntes.
4. A 2005/270/EK bizottsági határozat és e rendelet alkalmazásában a műanyagok anyagában történő számításánál kizárólag a „polimerből-polimert” eredményező folyamatok vehetők figyelembe.
5. A „c” oszlop magában foglalja az anyagában történő hasznosítás összes formáját, beleértve a szervetlen hasznosítást is, de nem tartalmazza az alapanyagában történő „anyagában történő hasznosítást”.
6. A „d” oszlopnak a „b” és „c” oszlopok összegének kell lennie.
7. Az „f” oszlop magában foglalja a hasznosítás összes formáját, kivéve az anyagában történő hasznosítást.
8. A „h” oszlopnak a „d”, „e”, „f” és „g” oszlopok összegének kell lennie.
9. A hasznosítás vagy a hulladékégető műben energetikai hasznosítással történő elégetés aránya e rendelet 2. cikkének a) pontjának a) oszlop/”a” oszlop.
10. Az anyagában történő hasznosítási arány e rendelet alkalmazásában: „d” oszlop/”a” oszlop.
11. A fára vonatkozó adatokat nem szabad az egyes csomagolóanyagok minimum 15% tömegszázalékos elérésénél a számításnál felhasználni.
12. A „műanyagok” az alábbi alcsoportokra bonthatók: PET, polietilén, polipropilén, polisztirol, PVC és más műanyagok.
13. Az egyéb kategóriában a főcsoportokba be nem sorolható csomagolások szerepelhetnek, mint például szálakból (juta, szizál stb.) készült zsákok.

2. A kötelezett tevékenysége következtében Magyarországon képződött, azonban hasznosítás vagy hulladékégető műben energetikai hasznosítás útján történő elégetés céljából más EGT-államba vagy az EGT-államok területén kívülre küldött, exportált csomagolási hulladék mennyisége:

2. táblázat

Anyag	Más tagállamokba vagy az Európai Unió kívülre az alábbi célokból küldött, exportált csomagolási hulladék
-------	--

		alap- anyagként hasznosítva	egyéb módon anyagában hasznosítva	energetikai hasznosítás	a hasznosítás más formái	hulladék- égető műben energetikai hasznosítás al történő elégítés
		tonna	tonna	tonna	tonna	tonna
Üveg						
Műanyag						
Papír és karton						
Fém	Alumínium					
	Acél					
	Összesen					
Fa						
Egyéb						
Összesen						

Megjegyzések a 2. táblázathoz:

1. E táblázat adatai csak azokra a mennyiségekre vonatkoznak, amelyeket az e rendelet által előírt kötelezettségek értelmében figyelembe kell venni. Ezek az adatok az 1. táblázatban már szolgáltatott adatok részhalmazai.
2. *Halványan árnyékolt négyzetek:* Az adatok szolgáltatása ezekben az esetekben kötelező, de megközelítő becslések elfogadhatók. E becslésekhez a módszertani leírásban magyarázatot kell fűzni.
3. *Sötétben árnyékolt négyzetek:* Az adatszolgáltatás ezekben az esetekben önkéntes.
4. E melléklet értelmében a műanyagok anyagának újrafeldolgozása magában foglalja az összes anyagot, amelyek újrafeldolgozásuk után műanyagot kapnak.

3. Újrahasználható csomagolások:

(Kitöltendő az ezeket a rendszereket önkéntesen alkalmazó gyártók által)

3. táblázat

Anyag	Csomagolás típus	Termék	Újrahasználható csomagolásban levő termék mennyisége (liter vagy kilogramm)	Forgalomban lévő újrahasználható egységek száma
Üveg	Palack	Italok		

			Egyéb		
		Tároló			
Műanyag	Tartályhordó >20L <250L	Élelmiszer			
		Nem élelmiszer			
	Hordók >250L	Élelmiszer			
		Nem élelmiszer			
	„Nagy zsákok”				
	Palackok	Italok			
		Egyéb			
	Dobozok				
	Konténerrek				
	Rekeszek				
Raklapok					
Karton/papír	Dobozok				
	Raklapok				
Fémek	Alumínium	Tartályok >50L	Élelmiszer		
			Nem élelmiszer		
		Tartályok >50L <300L	Élelmiszer		
			Nem élelmiszer		
	Acél	Tartályok <50L	Élelmiszer		
			Nem élelmiszer		
		Tartályok >50L <300L	Élelmiszer		
			Nem élelmiszer		
Fa	Dobozok				
	Rekeszek				
	Tartályok				
	Raklapok				

4. A táblázatok kitöltésénél az azokban szereplő fogalmakat, az egyes anyagfajtákra, kezelési módokra vonatkozó adatokat a következő meghatározásoknak megfelelően kell alkalmazni:

4.1. A "kompozit-csomagolószer" vagy "társított csomagolószer" a különböző, egymástól kézzel szétválaszthatatlan anyagfajtákból álló csomagolószer.

4.2. A "csomagolási hulladék képződése" azon, a kötelezett tevékenysége következtében létrejött csomagolószer-mennyiséget jelenti, amely e rendelet meghatározásával összhangban termék tartása, megóvása, átadása, átvétele, szállítása és bemutatása céljából való felhasználását követően hulladékká válik.

4.3. A "hasznosított csomagolási hulladék" a kötelezett tevékenysége következtében képződött csomagolási hulladék azon mennyiségét jelenti, amely hasznosításra kerül, függetlenül attól, hogy a csomagolási hulladékot Magyarországon, más EGT-államban vagy az EGT-államok területén kívül hasznosítják.

4.4. A "hasznosított vagy hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladék" a kötelezett tevékenysége következtében képződött csomagolási hulladék azon mennyiségét jelenti, amelyet hasznosítanak vagy hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetnek, függetlenül attól, hogy a csomagolási hulladékot Magyarországon, más EGT-államban vagy az EGT-államok területén kívül hasznosítják, vagy hulladékégető műben energetikai hasznosítással égetik el.

4.5. Az "anyagában hasznosított csomagolási hulladék" a Magyarországon képződött csomagolási hulladék azon mennyiségét jelenti, amely anyagában történő hasznosításra kerül, függetlenül attól, hogy a csomagolási hulladék itthon, más EGT-államban vagy az EGT-államok területén kívül kerül anyagában történő hasznosításra.

4.6. A "hasznosított vagy hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett hulladék aránya" a hasznosított vagy hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladék összes mennyiségének és a képződött csomagolási hulladék összes mennyiségének hányadosát jelenti.

4.7. Az "anyagában történő hasznosítási arány" az anyagában hasznosított csomagolási hulladék összes mennyiségének és a képződött csomagolási hulladék összes mennyiségének hányadosát jelenti.

4.8. Nem minősül csomagolási hulladéknak a csomagolás vagy a csomagoló anyag termeléséből, vagy bármely más termelési, gyártási folyamatból származó termelési, gyártási hulladék.

4.9. Az adatszolgáltatás szempontjából az a feltételezés alkalmazandó, amely szerint a kötelezett tevékenysége következtében egy adott évben Magyarországon képződött csomagolási hulladék mennyisége megegyezik az általa Magyarországon ugyanabban az évben forgalomba hozott csomagolás mennyiségével.

4.10. Az "összes csomagolásra" vonatkozó adatok magukban foglalják a 2. §-ban meghatározott minden csomagolást. Különösen a kisebb mennyiségekben előforduló anyagok és az e rendeletben külön nem említett anyagok esetében a kötelezettek becsléseket alkalmazhatnak. E becsléseknek a rendelkezésre álló legjobb információkon kell alapulniuk.

4.11. Az újrahasználatos csomagolásnál azt az időpontot kell a forgalomba hozatal időpontjaként figyelembe venni, amikor a csomagolást először bocsátják azon termékkel együtt a felhasználók rendelkezésére, amelyek tartására, megóvására, átadására, átvételére, szállítására és bemutatására a csomagolást szánják.

4.12. Az újrahasználatos csomagolást nem kell sem csomagolási hulladéknak tekinteni, amikor azt újrahasználat céljából visszaveszik, sem úgy tekinteni, hogy csomagolásként forgalomba hozzák, amikor egy termék csomagolására újrahasználik és ismét a fogyasztók rendelkezésére bocsátják.

- 4.13. Az újrahasználatos csomagolást csomagolási hulladéknak kell tekinteni, ha hasznos élettartama végén kivonják a forgalomból.
- 4.14. A kötelezett által alkalmazott újrahasználatos csomagolásból származóan képződött csomagolási hulladékról feltételezhető, hogy a mennyisége megegyezik ugyanabban az évben az újrahasználatos csomagolásból forgalomba hozott mennyiséggel. Az esetleges eltérést indokolni kell.
- 4.15. A kötelezetteknek a kompozit-csomagolást a tömegszázalék szerint túlsúlyban lévő anyag alapján kell jelenteni, továbbá az "összetett anyagok" hasznosításáról és anyagában történő hasznosításáról szóló különálló adatokat önkéntes alapon meg lehet adni.
- 4.16. Az anyagában hasznosított vagy egyéb módon hasznosított csomagolási hulladék tömege a hatékony anyagában vagy egyéb módon történő hasznosítási folyamatba bevitt csomagolási hulladék mennyiségével egyenlő. Ha egy hulladékválogató létesítmény, a hatékony anyagában vagy egyéb módon történő hasznosítási technológiák felé történő kibocsátását jelentős veszteségek nélkül végzi, akkor elfogadható az, hogy ezt a kibocsátást az anyagában vagy egyéb módon hasznosított csomagolási hulladék tömegének tekintsék.
- 4.17. A kötelezett által az EGT-államok területéről kivitt csomagolási hulladékot csak akkor lehet anyagában hasznosított vagy egyéb módon hasznosított hulladékként figyelembe venni, ha egyértelmű bizonyíték van arra, hogy az anyagában vagy egyéb módon történő hasznosításra az uniós jogi aktusok által előírt feltételekkel nagyjából egyenértékű feltételek mellett került sor.
- 4.18. Ha a kötelezett más EG T-államban vagy az EGT-államok területén kívül képződött csomagolási hulladékot hoz be anyagában vagy egyéb módon történő hasznosítás céljából, akkor ez a mennyiség nem számolható el anyagában vagy egyéb módon hasznosított hulladékként abban az EGT-államban, ahova a csomagolási hulladék érkezik.
- 4.19. Mindazon esetekben, amikor utalás történik a hasznosításra, a vonatkozó rendelkezések értelemszerűen alkalmazandók a hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladéokra is.
- 4.20. Az anyagában vagy egyéb módon hasznosított csomagolási hulladék tömegét a csomagolási hulladék természetes nedvességtartalma mellett kell mérni, amelynek a forgalomba hozott egyenértékű csomagolás nedvességtartalmával összehasonlíthatónak kell lennie.
- 4.21. Az anyagában vagy egyéb módon hasznosított csomagolási hulladék tömegének mért adatait korrigálni kell, ha a csomagolási hulladék nedvességtartalma rendszeresen és jelentősen eltér a forgalomba hozott csomagolás nedvességtartalmától, és ha fennáll annak kockázata, hogy ez a csomagolás anyagában vagy egyéb módon történő hasznosítási arányának jelentős túl- vagy alulbecsléséhez vezethet. E korrekcióknak kivételes esetekre kell korlátozódniuk, amelyeket sajátos éghajlati vagy egyéb körülmények okoznak. A jelentős korrekciókat az adatösszesítéseknél kell bemutatni a 4.26. pontban foglaltak szerint.
- 4.22. Az anyagában vagy egyéb módon hasznosított csomagolási hulladék tömegébe, amennyire ez gyakorlati szempontból célszerű, nem szabad beleszámítani a csomagolási hulladékkal együtt átvett és gyűjtött nem csomagolási anyagok tömegét.
- 4.23. Az anyagában vagy egyéb módon hasznosított csomagolási hulladék tömegéről szóló adatokat korrigálni kell, ha a tényleges anyagában vagy egyéb módon történő hasznosítási folyamathoz küldött hulladékban található nem csomagolási anyagok mennyisége azt a kockázatot rejti magában, hogy a csomagolás anyagában vagy egyéb módon történő hasznosítási arányainak jelentős túl- vagy alulbecslése következhet be.
- 4.24. A kis mennyiségű nem csomagolási anyagok és szennyeződések miatt, amelyek rendszeresen előfordulhatnak a csomagolási hulladékban, nem szükséges korrekciót végezni.

4.25. Mindazon esetekben, amikor az 4.1.–4.9. pontokban utalás történik a hasznosításra, a vonatkozó rendelkezések értelemszerűen alkalmazandók a hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladékokra is.

4.26. A megadott táblázatokat évente kell kitölteni. A leírásnak magyarázatot kell adnia bármely alkalmazott becslésről is.

4.27. A táblázatokon túlmenően, a kötelezettek önkéntesen is szolgáltathatnak a csomagolásról és a csomagolási hulladékokról további adatokat is, ha ezek az adatok rendelkezésre állnak. Ilyen adatok lehetnek:

- a) az üres csomagolóeszközök termeléséről, kiviteléről és behozataláról szóló adatok (anyagfajta szerint);
- b) az újrahasználatos csomagolásokról szóló adatok;
- c) a csomagolás sajátos altípusairól, így az összetett (kompozit) csomagolóanyagokról szóló adatok;
- d) a csomagolásban szennyeződésként maradó anyagnak tulajdoníthatóan veszélyesnek minősülő csomagolási hulladék mennyiségéről és minőségéről.

¹ A 18. § a 2010: CXXX. törvény 12. § (2) bekezdése alapján hatályát veszítette.